

Teoretisering eller akademiske Debatter. Men jeg erkender fuldt ud, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne jo begrundede sit Forslag med, at det var et Forhandlingsgrundlag — en Indbydelse, vil jeg snarere sige, for selve Ordet Forhandlingsgrundlag er vist for stærkt —, en Indbydelse til alle Partier til fælles og samlet Overvejelse i den nuværende Situation, og en saadan Indbydelse tager vi fra vor Side med Glæde imod.

Det var jo selve Stats- og Finansministeren, der i Gaar betegnede den nuværende Situation som spændt og uhyggelig, og jeg vil ikke bidrage til at forøge Spændingen eller Uhyggen. Den højtærede Stats- og Finansminister har nu bebudet en samlet Plan til Valutasituationens Forbedring, og derfor finder vi fra vor Side, at det eneste rigtige er at afvente denne Plans Fremsættelse, inden vi fortsætter Debatten. Det kunde være fristende at føre en almindelig Valutadebat ved denne Lejlighed — jeg havde i Gaar for saa vidt forberedt mig derpaa —, og det kunde ogsaa være fristende at spørge, om Regeringens ydre og indre politiske Situation, om vi har en ensartet, handlelygtig Regering, eller vi ikke har det. Jeg ser nemlig til Morgen, at den opsigtsvækkende Tale, den højtærede Indenrigsminister holdt i Fredags, har han i alt Fald paa et væsentligt Punkt — ja, jeg ved ikke, „han“ er maaske ikke det rigtige Udtryk, men den er i alt Fald paa et væsentligt Punkt overfor Nationalbanken blevet desavoueret og erklæret for at staa for hans egen Regning, Ord, der var talt uden Regeringschefens Vidende og Villie. Men heller ikke for denne Fristelse skal jeg i dette Øjeblik falde; der bliver ogsaa Tid nok til at komme ind paa det, ligesom paa hele Spørgsmaalet om, hvordan det egentlig staa til med det borgerlige Samarbejde. Jeg skal derfor i Dag indskrænke mig til at gentage, hvad jeg for en Uges Tid siden havde Lejlighed til at sige i Toldudvalget. Vi sad og talte om Behandlingsmaaden overfor Guldtofdorslaget, naar det nu kom for, og jeg tog da Ordet for, at dette Forslag burde henvises til et særligt Udvalg, ikke til Toldudvalget, og jeg har af den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar med Glæde hørt, at den Tanke synes at være accepteret ogsaa af de andre Partier. Jeg tog Ordet for, og jeg gentager det offentlig her, at hvad det nu gælder om, er ikke vidtløftige Forhandlinger, men hurtig og energisk Handling, og her maa den ansvarlige Regering selvfølgelig tage Initiativet. Den højtærede Stats- og Finansminister har nu

bebudet en samlet Plan, og derfor vil jeg tilraade, at vi afventer denne Plan og nedsætter et særligt Udvalg, som kan staa rede, konstitueret og fuldt færdigt til at tage fat paa Arbejdet og til at gøre det hurtigt, naar Regeringens samlede Valutaplan foreligger, som eventuelt ogsaa, hvis den højtærede Regering maatte ønske det, kan staa ved Regeringens Side med Raad og Daad under mulige nødvendige Forhandlinger. Men derom maa jo Regeringen alene tage Beslutning. I dette Udvalg vil vi fra vor Side gaa ind til fælles Forhandling med alle Partier uden enhver Art af Doktrinarisme. Vor eneste Grundsætning vil være den at hjælpe Samfundshensynet til Sejr over alle Særinteresser. I en saadan Aand ønsker vi disse Forhandlinger videreført gennem dette Valutaudvalg.

Nogle vil kalde et saadant Samarbejde, hvori vi ønsker denne Forhandling videreført, saa vi hurtigt kan komme til Handling, Fædrelandskærlighed, andre vil kalde det Socialisme. Efter min Mening kommer det ud paa eet, det er det samme. Men heller ikke derom ønsker jeg at optage en Debat i Dag. Einar Christiansen lader i sit ypperlige Skuespil „Fædreland“ Ræsonnøren sige om Salmen og Socialistsangen, at det er jo et og det samme. Psykologisk er det det ogsaa. Men det, det gælder om i Øjeblikket, er netop det psykologiske Moment. Derfor er hurtig Handling nødvendig. Naar nu Regeringen kommer med sin samlede Plan og Udvalget staaer parat, maa det meget hurtigt, som jeg sagde i Toldudvalget, kunne vise sig, om der er Mulighed for at komme frem paa den Maade. Viser det sig, at der ikke er det, saa gentager jeg, hvad jeg sagde i Toldudvalget, og hvortil jeg har faaet hele den socialdemokratiske Rigsdagsgruppes Tilslutning, at saa, mener jeg, bør vi have Valg hurtigst muligt, Handling nu fra den ansvarlige Regerings Side, hurtig og energisk Handling i denne spændte og uhyggelige Situation, som ikke taaler blot nogle Ugers Forlængelse. Enhver Bank, den være saa solid den være vil, kan rives over Ende af et *rum*, ethvert Land, ethvert Folk kan ødelægges af Panik. Hvis det i Løbet af kort Tid ikke viser sig muligt, at vi under denne Regerings Ledelse, med det nuværende Flertal, kan komme til hurtig og energisk og virksom Handling, da maa vi have Valget hurtigst muligt. Saa vidt jeg ved, er dette af den højtærede Statsminister i Finansudvalget bebudet til første Halvdel af Maj — efter min Mening alt for sent, hvis vi ikke nu kan naa til Handling. Vi har ikke Raad til disse Uger; vi har ikke